

УДК 343.2/.7:007.5

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.10156293>

Я.О. ЛАНТИНОВ,

доцент кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент, м. Харків, Україна; e-mail: lantinovyaroslav@gmail.com;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1858-6842>

ПРО ТЕОРЕТИЧНУ СТАДІЮ ПЕРЕВІРКИ КОНЦЕПТІВ "АЛГОРИТМИ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ" І "МОДЕЛЬ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ"

Y.A. LANTINOV,

Associate Professor, Chair of Criminal Law and Criminology, Kharkiv National University of Internal Affairs, Ph.D. in Law, Ass. Professor, Kharkiv, Ukraine; e-mail: lantinovyaroslav@gmail.com;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1858-6842>

ABOUT THE THEORETICAL STAGE OF TESTING THE CONCEPTS "CRIMINAL LEGAL REGULATION ALGORITHMS" AND "CRIMINAL LEGAL REGULATION MODEL"

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEYWORDS)

Постановка проблеми. Раніше було з'ясовано, що звичний для кримінально-правового дискурсу термін "механізм кримінально правового регулювання" та його флуктуації ("механізм реалізації кримінальної відповідальності", "механізм реалізації кримінального законодавства") не є коректним, тому що не відповідає ознакам "механізмів", як різновиду реальних систем, а відтак не є придатним для вироблення продуктивних та узгоджених концептів, гіпотез, теорій та складання з них теоретичної системи знань про кримінально-правову політику протидії злочинності. Замість нього було запропоновано такі концепти: "алгоритми кримінально-правового регулювання", "концептуальна система (модель) кримінально-правового регулювання", "функція екосистеми правового регулювання". **Метою** публікації є перевірка гіпотези щодо продуктивності використання вказаних концептів через можливість створення уявлень придатних до входження у теоретичну систему вчення про кримінально-правову політику протидії злочинності та через можливість постановки завдань для емпіричних досліджень. **Методи.** За методологічну основу цього етапу дослідження взято уявлення про природу та ознаки наукового знання, вироблені у дискусії Т. Куна з К.Р. Поппером й останнім самостійно, уявлення про діяльність та управління як комунікацію, уявлення про людину, людські спільноти та їх діяльність як системи, уявлення властиві діалектичному матеріалізму (причинно-наслідковій зв'язки, необхідність, достатність, умови, зв'язок обумовлення, кореляційний зв'язок, збіг, хибне пов'язування, узгодженість, суперечність, ймовірність, синтез тощо). Як пізнавальна модель використовується і протиставлення "суб'єкт-об'єкт" і, разом із тим, визнається, що підсумком актів пізнання є формулювання не висновку, що належить до "об'єктивної істини", але до "дискурсивного знання", зокрема правила (пояснення) певного ступеню повноти й коректності, що може бути використано діями як наратив, довідка або дані, відповідно до їх цілей та спроможностей з різним ступенем успішності. Індуктивні, дедуктивні та традуктивні судження здійснювалися за правилами формальної логіки. Визначення явищ можуть пропонуватися у формах пізнавальних патернів (типових візрців, моделей), пізнавальних понять (через належність до множини), пізнавальних кластерів (поєднання патерну чи поняття з їх обґрунтуванням, зокрема прикладами, аксіомами, теоріями, підсумками статистичних чи інших емпіричних досліджень, тощо). **Результати.** Встановлено, що пояснювальна сила досліджуваних концептів є достатньою для опису явищ, що становлять предмет кримінально-правової політики протидії злочинності та вироблення продуктивних пояснень про них. **Висновки.** На основі висунення вказаних концептів та теоретичної перевірки їх придатності сформульовані визначення "Алгоритм кримінально-правового регулювання" як термін, який доцільно використовувати для позначення правила, за яким суб'єкти кримінально-правового регулювання сприймають сигнали про явища (подія чи інша ознака виникнення стану) та обирають варіант діяльності, зокрема здійснення чи нездійснення актів кримінально-правового регулювання чи застосування інших заходів; Модель КПП" як концептуальна система (організаційне правило), впорядкована сукупність уявлень, пояснень та інших правил, за якою запроваджуються, практикуються (здійснюються) та виводяться з

практики кримінально-правові чи інші заходи, чим здійснюється управління правоохоронною, судовою діяльністю чи іншими формами управління соціумом, заснованих на оперуванні суворим примусом.

Ключові слова: кримінально-правова політика протидії злочинності; модель; алгоритм; система; механізм; організм; екосистема; механізм кримінально-правового регулювання; право

Problem statement. In the previous publication, it was clarified that the term "mechanism of criminal legal regulation" and its fluctuations ("mechanism of implementation of criminal responsibility", "mechanism of implementation of criminal legislation"), which is usual for criminal law discourse, is not correct, because it does not correspond to the characteristics of "mechanisms" as a type of real systems, and therefore is not suitable for developing productive and agreed concepts, hypotheses, theories and compiling from them a theoretical system of knowledge about the criminal law policy of crime prevention. Instead, the following concepts were proposed: "algorithms of criminal legal regulation", "conceptual system (model) of criminal legal regulation", "function of the ecosystem of legal regulation". The **purpose** of this publication is to test the hypothesis regarding the productivity of the use of the specified concepts through the possibility of creating ideas suitable for inclusion in the theoretical system of learning about the criminal law policy of crime prevention and through the possibility of setting tasks for empirical research. **Methods.** The methodological foundation of this stage of research is based on the concepts of the nature and features of scientific knowledge developed in the debate between T. Kuhn and K.R. Popper, as well as independently by the notion of activity and management as communication, the conception of humans, human communities, and their activities as systems, ideas inherent in dialectical materialism (causal relationships, necessity, sufficiency, conditions, interrelation, correlation, convergence, false connection, consistency, contradiction, probability, synthesis, etc.). The cognitive model utilizes the opposition of "subject-object" and, at the same time, acknowledges that the outcome of cognitive acts is the formulation not of a conclusion belonging to "objective truth" but rather to "discursive knowledge," particularly rules (explanations) of a certain degree of completeness and correctness that can be utilized by agents as a narrative, reference, or data, according to their goals and abilities with varying degrees of success. Inductive, deductive, and transductive reasoning is conducted according to the rules of formal logic. Definitions of phenomena can be proposed in the form of cognitive patterns (typical examples, models), cognitive concepts (through belonging to a set), cognitive clusters (combination of a pattern or concept with their justification, including examples, axioms, theories, results of statistical or other empirical research, etc.). **Results.** It has been established that the explanatory power of the studied concepts is sufficient to describe the phenomena constituting the subject of criminal law policy on crime prevention and to develop productive explanations for them. **Conclusions.** Based on the formulation of the specified concepts and the theoretical testing of their suitability, definitions have been formulated "Algorithm of criminal law regulation" is a term that is appropriate to use to denote a rule by which subjects of criminal law regulation perceive signals about phenomena (an event or other sign of the occurrence of a condition) and choose an activity option, in particular, the implementation or non-implementation of criminal acts legal regulation or application of other measures; "Model of criminal law regulation" should be understood as a conceptual system (organizational rule), i.e., a fairly ordered set of ideas, explanations and other rules, according to which criminal Law or other measures are implemented, practiced (implemented) and withdrawn from practice, which are used to manage law enforcement, judicial activity or other forms of social management based on the operation of strict coercion.

Keywords: criminal policy of crime prevention; model; algorithm; system; mechanism; organism; ecosystem; regulation; law

Постановка проблеми

Кримінально-правова політика протидії злочинності є позначенням не лише навчальної дисципліни чи певної ділянки управлінської діяльності, але є також позначенням цільового стану управління суспільством – такого, коли підсумком запровадження й використання кримінально-правових засобів дійсно стає зменшення кількості чи тяжкості кримінальних правопорушень, а члени суспільства отримують можливості не лише для виживання, але й для самореалізації та розвитку. Адже, як ми зараз є свідками, буває і по-іншому – коли в певних країнах і репресивний апарат, і законодавчий орган, і псевдо-ЗМІ можуть стати інструментами пригнічення людей, перетворення їх з громадян

на підданих та спонукання чи навіть примусу їх до участі у злочинах. Для спостереження за процесами такого класу у суспільствах, для їх оцінки та розмежування, необхідним є вироблення адекватного теоретичного апарату, як необхідної умови вироблення наукових концептів, гіпотез, теорій.

В попередній публікації було з'ясовано, що звичний для кримінально-правового дискурсу термін "механізм кримінально-правового регулювання" та його флуктуації ("механізм реалізації кримінальної відповідальності", "механізм реалізації кримінального законодавства") не є коректним, тому що не відповідає ознакам "механізмів", як різновиду реальних систем, а відтак не є придатним для вироблення продуктив-

них та узгоджених концептів, гіпотез, теорій та складання з них теоретичної системи знань про кримінально-правову політику протидії злочинності. Замість нього було запропоновано такі концепти: "алгоритми кримінально-правового регулювання", "концептуальна система (модель) кримінально-правового регулювання", "функція екосистеми правового регулювання" [1].

Метою публікації є перевірка гіпотези щодо продуктивності використання вказаних концептів через можливість створення уявлень придатних до входження у теоретичну систему вчення про кримінально-правову політику протидії злочинності та через можливість постановки завдань для емпіричних досліджень. Здатність виступити парадигмою емпіричного дослідження означатиме підтвердження ознак "фальсифікованості" і "продуктивності". За досягнення вказаних результатів ці концепти наберуть властивостей гіпотези, доки не будуть емпірично підтверджені (і тоді можуть бути визнані теорією) чи спростовані. Для досягнення цієї мети були поставлені завдання проаналізувати концепти "алгоритми кримінально-правового регулювання" та "концептуальна система (модель) кримінально-правового регулювання" та з'ясувати їх пізнавальні властивості. Підтвердження чи спростування цього і є *новизною* дослідження, що виражене у цій публікації.

Роль концепцій у формуванні кримінально-правової політики протидії злочинності

Пояснювальна сила концепту, гіпотези, теорії полягають, зокрема, у вказівці місця їх предмета в теоретичній системі, що використовується як парадигма, та у визначенні значення предмета пізнання (описуваного як патерн, поняття чи кластер) для діяльності адресата пояснення. Продуктивність концепту, гіпотези, теорії в дискурсі кримінально-правової політики протидії злочинності (далі – КПППЗ) означає придатність для пояснення цільових явищ та обрання варіанту відповіді на проблемні питання, зокрема – чому застосовується покарання і чому воно так називається, чому не досить загроз чи умовлянь для управління соціумом, чому покарання мають бути різними за видом та розміром, чому (все ж таки) не можна обійтися однією смертною карою, чому систему покарань слід проголошувати наперед і чому шкідливими для спільноти виявляється репресії на волюнтаристський розсуд "начальства", як краще пояснювати причини та приводи застосування покарання й іншого примусу, у чому переваги правового

інституту "кримінальна відповідальність" та як краще пояснювати про нього, чи досить переконливо виглядає ланцюг "злочин – склад злочину – кримінальна відповідальність – покарання" і для яких спільнот це так, чому "залякане суспільство", це контрпродуктивно і чому мала вираженість при проголошенні кримінально-правових заборон – шкідлива для демократичного суспільства.

Вироблення варіантів відповідей на ці питання, у свою чергу, призводять до потреби в уявленні про систему явищ, яка опосередковує (має опосередковувати) зв'язок: "виявлення істотної соціальної (управлінської) проблеми – впровадження певного рішення – користування "плодами" цього". Якщо врахувати наведене, стає зрозумілим, чому у свій час запропонували термін "механізм кримінально-правового регулювання" (далі – МехКПР) і досі пробують застосовувати: через цей термін створюється уявлення про начебто безстороннє утворення, що "механічно" перетворює "замовлення" у "результат". При цьому можуть називати (або мати на увазі або старанно замовчувати) різні варіанти "замовників" (одноосібний суверен, клас-гегемон, конфесія, правляча партія, правлячі кола (еліта, олігархія), народ, громадянське суспільство, безкласове суспільство тощо) та їх "замовлень" (влада, керованість, злагодженість, єдність, певна ступінь експлуатації та дискримінації, загальне процвітання, правопорядок, громадська безпека, універсальний захист прав і свобод, розбудова ідеального суспільства), а також різні варіанти "результатів" (повний збіг із "замовленням", частковий збіг із замовленням, повна розбіжність із "замовленням" ("антагоністичність")).

Дійсно, визначити складну систему взаємодій як "чорну скриню" та "винести її за дужки" є одним із поширених прийомів (мислених експериментів), властивих системним дослідженням, зокрема кібернетичним [2]. Також цьому сприяє й те, що кримінально-правовий дискурс сконцентрований навколо питань програмування діяльності через їх опис та оцінювання, питання ж організації правоохоронної, судової, законотворчої діяльності, а також функціонування суспільства – сприймаються авторами-криміналістами як фоніві і навіть, "чужі", поза галузеві. Проте, проблема з терміном "МехКПР" полягає у тому, що позначені ним явища, не є а ні механізмом, а ні окремим цілим у реальній дійсності, але є однією з функцій такої реальної системи, як "екосистема правового регулювання".

Отже, почнемо перевірку, чи позбавлені недоліків "МехКПР" пояснення запропоновані раніше, а саме уявлення про те, що адекватним замінником МехКПР є позначення – "алгоритми кримінально-правового регулювання" та "концептуальна система (модель) кримінально-правового регулювання" (далі – "Модель КПР"). Спочатку спробуємо опрацювати пропозицію щодо "алгоритми кримінально-правового регулювання", а потім "Модель КПР".

Концепт "Алгоритми кримінально-правового регулювання"

В якості вихідного моменту візьмемо таке пояснення: слово "алгоритм" вводять в термінології для опису послідовності актів – актів вибору варіантів на дію чи утримання від неї за сприйняття сигналу про певне явище (подію чи ознаку виникнення стану). Виконувати алгоритми здатні лише певні з реальних систем – так звані "процесори" [3]. Поза реальної системи-процесора, поза часу його виконання – алгоритм залишається сукупністю відомостей, викладеної у спонукальній формі (наказ, прохання, пропозиція тощо), якщо адресується до іншого [4], або у формах внутрішнього мовлення властивих особистості [5, с.175], або через послідовності команд, закріплених біологічними або технічними механізмами. Для потреб дискурсу КПППЗ можна маркувати (позначити) реальні системи-процесори, як акторів (діячів чи спільноти), оскільки інші реальні системи не вважаються здатними до здійснення діяльності – вольової та усвідомленої активності [6].

З цими уявленнями можна переходити до вироблення пояснення про значення тексту Кримінального кодексу України (КК). Варто дослухатись до тези О.М. Костенко, який зауважив, що закон – це не більш, чим інструмент (хороший чи поганий) в руках тих людей, які його застосовують (чи повинні застосовувати) [7, с.28]. Отже, текст складають та використовують актори, статті ж Загальної та Особливої частин (та інші складові тексту КК) жодної діяльності не здійснюють – не забороняють, не приписують, не регламентують тощо. Саме актори використовують (або не використовують) положення КК у такі чи інші способи. Отже, положення КК можуть виступати предметом чи засобом діяльності, але жодним чином не суб'єктом. І це є має діставати відповідного мовного виразу. Звідси стає можливим перехід до положень, що текст КК та його елементи виступають предметом для таких діяльностей, як нормування і тлумачення

та виступають засобом при здійсненні кримінально-правових оцінок.

Алгоритми здійснення нормування, тлумачення та кримінально-правового оцінювання ("кваліфікації") безпосередньо у тексті КК не визначаються, але з'ясовуються суб'єктом діяльності самотужки, зокрема, це може досягатися через застосування методу аналогії, через реконструкцію тексту КК, через запозичення підходів та ідей з попередніх версій законодавства про кримінальну відповідальність (історично-правовий метод) чи з правових джерел інших країн або документів про міжнародні угоди (порівняльно-правовий метод), з правових джерел інших галузей права (системно-правовий метод) тощо. В якості парадигми можуть застосовувати кримінально-правову чи кримінологічну теорію, яка виходить з певного світосприйняття, чи то "відкритого / інклюзивного" [8, с.70] (у першу чергу наукове, менш ймовірне у цьому контексті, містецьке) чи то "ексклюзивного" (так звана "ідеологія" [9, с.76]). В якості прикладів таких теорій можна вказати – "теорію природженого злочинця" [10], "теорію перевиховання" [11], "теорію соціального натуралізму" [12] та теоретичні комплекс – "класичну школу кримінального права" [13] та групу теорій "соціального контролю" [14].

Отже, вдалося сформулювати пояснення про явища, що входять до предмету КПППЗ без використання терміну "МехКПР" і з використанням терміну "алгоритми кримінально-правового регулювання". Визначення "алгоритму кримінально-правового регулювання" через належність до множини (як поняття) на цьому етапі слід сформулювати таким чином: "Алгоритм кримінально-правового регулювання" – це термін, який доцільно використовувати для позначення правила, за яким суб'єкти кримінально-правового регулювання сприймають сигнали про явища (подія чи інша ознака виникнення стану) та обирають варіант діяльності, зокрема здійснення чи нездійснення актів кримінально-правового регулювання чи застосування інших заходів.

Акти кримінально-правового регулювання існують у формі прийомів або операцій зі створення, відбору й застосування кримінально-правових засобів чи утримання від цього. Під "іншими заходами" розуміються ті, що в момент їх вчинення не належать до кримінально-правових. Наприклад, "не притягнення до кримінальної відповідальності за хабар в наш час", що водночас слід віднести до множин "можливе", "заборонене", "впливає на діяльність". Очевидним є те, що по мірі зростання долі подібних

"інших заходів" у кримінально-правовому регулюванні, воно буде сприйматися "замовником" як менш ефективне.

Подальший розвиток аналізованого концепта вочевидь потребує проведення емпіричного дослідження для підтвердження чи спростування гіпотези про формування діячами алгоритмів кримінально-правових діяльностей – нормування, тлумачення та оцінювання. І лише порівнюючи з підсумками такого дослідження можливо оцінити адекватність уявлень про кримінально-правове регулювання й настанов його здійснення присутніх у кримінально-правовому дискурсі, що необхідне для формування кластерного уявлення та пояснення на його основі.

Концепт "Модель кримінально-правового регулювання"

Зміна "МехКПР" на "Модель КПР" має зосередити суб'єктів пізнання на достатній повноті відомостей та їх узгодженості між собою, узгодженості з предметною множиною та множиною цілей. Утім, необхідно перевірити, чи придатний термін "Модель КПР" для пояснення про взаємодії, що входять до предмету КПППЗ та кримінального права, для чого буде потрібен опис предметних взаємодій за допомогою цього концепту.

У першу чергу приймемо, що складні явища, які можуть стати предметом розгляду у поточному контексті, слід розподіляти на належні до реальних систем і концептуальних систем. До явищ, належних до реальної системи – "правової екосистеми" – будемо відносити людей, тварин, будівлі та приміщення, транспортні засоби, зброю, спеціальні засоби, формений одяг, інвентар із документообігу, сигналізації, мури, носії даних, лінії зв'язку та передачі по ним, шляхи, гроші, відстані, час й інші матеріальні явища. Ці явища (матеріальний компонент такої системи, субстрат) можуть бути розподілені (організовані) у різні способи, що і визначить "силу" утворених організацій, їх можливості та потреби (на досягнення цілей та відтворення).

Для проведення такої організаційної діяльності необхідно визначити цілі такого утворення, сформулювати завдання, оцінити їх функціонування тощо – не можна обійтися без використання концептуальної системи певного ступеню повноти й коректності. Зараз ця концептуальна система здебільшого називається "Правом". Сполучення наявних матеріальних явищ із "Правом" (концептуальною системою), їх групування за її правилами та здійснення взаємодій відповідно їй і утворює "правову систему", як різновид

реальних систем, подібних типу "екосистема"¹.

У свою чергу, повні та коректні концептуальні системи не виникають самі по собі, натомість, їх формують фахівці. Завданням останніх є внесення вкладу будь то у вигляді правила, за яким організовується концептуальна система (наприклад, для бібліотеки це алфавітний порядок авторів або назв, розмір томів тощо), або то у вигляді окремого елемента цієї концептуальної системи. В Україні елементи концептуальної системи "Право" розподіляють на певні групи (кластери), які називають "галузями права", але які не вважають ізольованими одна від іншої, але навпаки – визнають членами однієї концептуальної системи. Таким чином, ще раз стає наглядним, що відокремлене утворення із застосування положень КК відсутнє як в матеріальному світові, так і в концептуальному.

З іншого боку, існування в Україні окремого нормативно-правового акту з назвою "Кримінальний кодекс України" та його чинність є очевидними. Положення КК призначені для використання та дійсно використовуються із певним ступенем адекватності. Але суб'єкти використання положень КК – різnorodні, що, зокрема, викликає дискусію стосовно так званих "функцій кримінального права". Тим не менш, законодавча діяльність в Україні є беззаперечним фактом, і як будь-яка діяльність, вона не може обійтися без визначення цілей та змісту. Зокрема, суб'єкти законодавчої діяльності можуть вважати, що створюють і санкціонують приписи про кримінальну відповідальність, які суб'єкти правоохоронної або судової діяльностей мають (за правилом організаційним) виконувати у відповідності з іншими організаційними правилами – тими, що визначають їх спроможності (повноваження, кількість, ресурсна забезпеченість тощо). Також вони можуть очікувати, що тим самим вони опосередковано управляють (тобто регулюють) усіма діяльностями, з яких складається соціум. Якщо з цього опису елімінувати матеріальні явища (субстрат) то залишиться концептуальний опис (модель) кримінально-правового регулювання соціуму.

¹ "Правова екосистема" є таким цілим, що перевищує пізнавальні здатності окремої людини, а від так їх пізнають через спрощення чи поділ на ділянки. Зокрема, в Україні використовуються обидва підходи – здійснено розподіл на "галузі права", та у рамках учень належних до "соціології", "державного управління", "управління органами внутрішніх справ", "теорії держави та права" і КПППЗ здійснюється абстрагування та пропонування описових моделей.

Таким чином, термін "Модель КНР" виявився придатним для пояснення про взаємодії, що входять до предмету КПППЗ та кримінального права. Це також демонструє відсутність потреби у збереженні в обігу терміну "МехКНР", як такого, що використовувався з тією ж метою, але є менш коректним з боку зору сучасного стану теорії систем та кібернетики.

Як пізнавальний патерн "Модель КНР" слід розуміти як концептуальну систему, тобто досить впорядковану сукупність уявлень, пояснень та інших правил, призначених для регулювання (опосередкованого управління) соціумом, за якою запроваджуються, практикуються (здійснюються) та виводяться з практики кримінально-правові та інші заходи (зокрема, заходи позасудової репресії), чим здійснюється управління правоохоронною, судовою діяльністю чи іншими формами управління соціумом, заснованих на оперуванні суворим примусом.

Таке оперування суворим примусом може, зокрема, проявлятися у його дозуванні, для чого здійснюють його диференціацію та порціонування. Проте, відомі архаїчні правові системи, в яких примус був мало диференційований та застосовував на характеристику "жорстокий" [16, с.153]. Також слід відмітити, що введення в суспільну практику позасудової репресії супроводжується запровадженням відповідної "сліпої плями" у застосування законів, а за відсутності швидкого виправлення – то згодом до ерозії правової системи у цілому та зміни суспільного устрою у бік деспотичності.

Подальшим етапом впровадження терміну "Модель КНР" має виступити формулювання його визначень у формах поняття й кластеру, та емпірична перевірка коректності цього.

На основі цих концептів можна поставити завдання для емпіричних досліджень та отримати результати, які можуть підтвердити чи спростувати відповідні гіпотези. Постановка завдань

для емпіричних досліджень, пропозиції щодо формулювання анкетних питань планується вивести на загальний рівень у подальшій публікації.

Висновки

1. Встановлена можливість запровадження концептів "алгоритми кримінально-правового регулювання", "концептуальна система (модель) кримінально-правового регулювання" в термінологічний апарат вчення про кримінально-правову політику протидії злочинності. Пояснювальна сила цих концептів є достатньою для опису явищ, що становлять предмет КПППЗ та вироблення продуктивних пояснень про них.

2. На основі висунення вказаних концептів та теоретичної перевірки їх придатності сформульовано визначення "Алгоритм кримінально-правового регулювання" як термін, який доцільно використовувати для позначення правила, за яким суб'єкти кримінально-правового регулювання сприймають сигнали про явища (подія чи інша ознака виникнення стану) та обирають варіант діяльності, зокрема здійснення чи нездійснення актів кримінально-правового регулювання чи застосування інших заходів; "Модель КНР" як концептуальна система (організаційне правило), впорядкована сукупність уявлень, пояснень та інших правил, за якою запроваджуються, практикуються (здійснюються) та виводяться з практики кримінально-правові чи інші заходи, чим здійснюється управління правоохоронною, судовою діяльністю чи іншими формами управління соціумом заснованих на оперуванні суворим примусом.

Конфлікт інтересів

Конфлікти інтересів відсутні.

Вираз вдячності

Автор виражає подяку колегам по кафедрі за збереження дружньої та надихаючої "атмосфери" у цей складний час.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лантінов, Я. О. (2023). Щодо доцільності використання терміну "механізм кримінально-правового регулювання" в апараті вчення про кримінально-правову політику протидії злочинності. *Форум Права*, 76(3), 130–137. <http://doi.org/10.5281/zenodo.10041200>
2. Elizabeth R. Petrick. Building the Black Box: Cyberneticians and Complex Systems. *Science, Technology, & Human Values*. Volume 45, Issue 4. July 2020, Pages 575-595. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0162243919881212>
3. Sam M. S. N. Processor / *Psychology Dictionary*. <https://psychologydictionary.org/processor>
4. Клименко І. В. Комуникативна специфіка спонукальних еліптичних конструкцій у політичному дискурсі. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 10: Проблеми граматики і лексикології української мови*. 2011. Вип. 7. С. 182–186. <https://enquir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/16028/Klymenko.pdf?sequence=1>
5. Хома Т. В. Поняття "мови", "мовлення" та "культури мовлення" у науково-лінгвістичній літературі.

- Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія "Педагогіка, соціальна робота". 2011. Вип. 20. С. 173–175. <http://surl.li/qquju>*
6. Nor Hazlina Hashim, Jones M., Activity Theory: A framework for qualitative analysis. in 4th International Qualitative Research Convention (QRC), 3-5 September, 2007, PJ Hilton, Malaysia. https://www.researchgate.net/publication/30389157_Activity_Theory_A_framework_for_qualitative_analysis
 7. Костенко О. М. Нова кримінально-правова доктрина и політика. *Кримінально-правова політика держави: теоретичні та практичні аспекти проблеми*: Матеріали міжнародної наук. конф. (м. Донецьк, 17-18 листоп. 2006 р.). Донецьк: Донецький юридичний інститут ЛДУВС, 2006. С. 28–33.
 8. Аджемоглу Д., Робінсон Дж. Чому нації занепадають. Походження влади, багатства та бідності. Київ: Наш формат, 2016. 440 с.
 9. Владленова І. В. Ідеологія як містифікація реальності. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна*. 2020. Вип. 61. С. 69–80.
 10. Gibson M., *Born to Crime: Cesare Lombroso and the Origins of Biological Criminology*. By Mary Gibson. Italian and Italian American Studies. Edited by, Spencer M. Di Scala. Westport, Conn.: Praeger, 2002. <https://www.journals.uchicago.edu/doi/epdf/10.1086/422958>
 11. Турчанова Т. М. Індивідуальний та диференційований підхід у роботі з неповнолітніми правопорушниками. *Зб. наук. пр. Пед. науки*. 2009. Вип. 54. С. 429–433.
 12. Костенко О. М. Злочин і відповідальність за нього у світлі соціального натуралізму (щодо соціально-натуралістичної доктрини кримінального правознавства). *Право України*. 2010. № 9. С. 31–39.
 13. Харитоновна О. В. Класична школа кримінального права. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2017. № 1(8). С. 263–267.
 14. Costello B. J., Laub J. H. Social Control Theory: The Legacy of Travis Hirschi's Causes of Delinquency Home Annual Review of Criminology. Volume 3, 2020. P. 21-41. <https://www.annualreviews.org/doi/10.1146/annurev-criminol-011419-041527>
 15. Історія держави і права зарубіжних країн: підручник / [Бандурка О. М., Швець Д. В., Бурдін М. Ю., Головка О. М., та ін.]; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. О. М. Бандурки. Харків: Майдан, 2020. 618 с.

REFERENCES

1. Lantinov, Y. A. (2023). Shchodo dotsilnosti vykorystannya terminu "mekhanizm kryminalno pravovoho rehulyuvannya" v aparati vchennya pro kryminalno-pravovu polityku protydyzi zlochynnosti [Concerning the Suitability of Using the Term "Criminal Legal Regulation Mechanism" in the Theory Apparatus of the Crime Prevention Policy]. *Forum Prava*, 76(3), 130–137. <http://doi.org/10.5281/zenodo.10041200> (in Ukr.).
2. Elizabeth, R. Petrick. Building the Black Box: Cyberneticians and Complex Systems. *Science, Technology, & Human Values*. Volume 45, Issue 4. July 2020, Pages 575-595. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0162243919881212>
3. Sam M. S. N. Processor / *Psychology Dictionary*. <https://psychologydictionary.org/processor>
4. Klymenko, I. V. (2011). Komunikatyvna spetsyfika sponukalnykh eliphtychnykh konstruksiy u politychnomu dyskursi [Communicative specificity of motivational elliptical constructions in political discourse]. *Naukovyy chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Seriya 10: Problemy hramatyky i leksykolohiyi ukrayinskoyi movy*, (7), 182–186. <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/16028/Klymenko.pdf?sequence=1> (in Ukr.).
5. Khoma, T. V. (2011). Ponyattya "movy", "movlennya" ta "kultury movlennya" u naukovy-linhvistychniy literaturi [Concepts of "language", "speech" and "speech culture" in scientific and linguistic literature]. *Naukovyy visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya "Pedahohika, sotsialna robota"*, (20), 173–175. <http://surl.li/qquju> (in Ukr.).
6. Nor Hazlina Hashim, Jones M., Activity Theory: A framework for qualitative analysis. in 4th International Qualitative Research Convention (QRC), 3-5 September, 2007, PJ Hilton, Malaysia. https://www.researchgate.net/publication/30389157_Activity_Theory_A_framework_for_qualitative_analysis
7. Kostenko, O. M. (2006). Nova kryminalno-pravova doktryna y polityka [New criminal law doctrine and policy]. In: *Kryminalno-pravova polityka derzhavy: teoretychni ta praktychni aspekty problemy*: Materialy mizhnarodnoyi nauk. konf. (m. Donetsk, 17-18 lystop. 2006 r.). Donetsk: Donetskyi yurydychnyy instytut LDUVS, (s. 28–33) (in Ukr.).
8. Adzhemoglu, D., & Robinson, Dzh. (2016). *Chomu natsiyi zanepadayut. Pokhodzhennya vlady, bahatstva ta bidnosti* [Why nations decline. The origin of power, wealth and poverty]. Kyiv: Nash format (in Ukr.).
9. Vladlenova, I. V. (2020). Ideolohiya yak mistyfikatsiya realnosti [Ideology as a mystification of reality]. *Visnyk KHNU imeni V. N. Karazina*, (61), 69–80 (in Ukr.).
10. Gibson, M. (2002). *Born to Crime: Cesare Lombroso and the Origins of Biological Criminology*. By Mary

- Gibson. Italian and Italian American Studies. Edited by, Spencer M. Di Scala. Westport, Conn.: Praeger. <https://www.journals.uchicago.edu/doi/epdf/10.1086/422958>
11. Turchanova, T. M. (2009). Indyvidualnyy ta dyferentsiyovanyy pidkhid u roboti z nepovnoletnyimi pravoporushnykamy [Individual and differentiated approach in working with juvenile offenders]. *Zb. nauk. pr. Ped. nauky*, (54), 429–433 (in Ukr.).
 12. Kostenko, O. M. (2010). Zlochyn i vidpovidalnist za noho u svitli sotsialnoho naturalizmu (shchodo sotsialno-naturalistychnoyi doktryny kryminalnoho pravoznavstva) [Crime and responsibility for it in the light of social naturalism (regarding the social-naturalistic doctrine of criminal jurisprudence)]. *Pravo Ukrainy*, (9), 31–39 (in Ukr.).
 13. Kharytonova, O. V. (2017). Klasychna shkola kryminalnoho prava [Classical school of criminal law]. *Visnyk Asotsiatsiyi kryminalnoho prava Ukrainy*, 1(8), 263–267 (in Ukr.).
 14. Costello B. J., Laub J. H. Social Control Theory: The Legacy of Travis Hirschi's Causes of Delinquency Home Annual Review of Criminology. Volume 3, 2020. P. 21-41. <https://www.annualreviews.org/doi/10.1146/annurev-criminol-011419-041527>
 15. Bandurka, O. M., Shvets, D. V., Burdin, M. YU., & Holovko, O. M., et al.; Bandurka, O. M. (Red.). (2020). *Istoriya derzhavy i prava zarubizhnykh krayin* [History of the state and the law of foreign countries]. Pidruchnyk. Kharkiv: Maydan (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:

Форум права: 77 pp. 93–100 (4).

Related identifiers:

10.5281/zenodo.10156293

http://forumprava.pp.ua/files/093-100-2023-4-FP-Lantinov_12.pdf
http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2023_4_12.pdf
License (for files):
[Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)
Received: 24.11.2023

Accepted: 15.12.2023

Published: 19.12.2023

Available online: 19.12.2023

Cite as:

Лантінов, Я. О. (2023). Про теоретичну стадію перевірки концептів "Алгоритми кримінально правового регулювання" і "Модель кримінально правового регулювання". *Форум Права*, 77(4), 93–100. <http://doi.org/10.5281/zenodo.10156293>

Lantinov, Y. A. (2023). Pro teoretychnu stadiyu perevirky kontseptiv "Alhorytmy kryminalno pravovoho rehulyuvannya" i "Model kryminalno pravovoho rehulyuvannya" [About the Theoretical Stage of Testing the Concepts "Criminal Legal Regulation Algorithms" and "Criminal Legal Regulation Model"]. *Forum Prava*, 77(4), 93–100. <http://doi.org/10.5281/zenodo.10156293>